

но правителството отъ когото зависело рѣшението на този капиталенъ въпросъ, церемонило ся съ аристократията, и като свиквало господарственнитъ чиновне не казало какъ ще произхождатъ съвѣщанията имъ. То опредѣлило само това, че третото съсловие сега ще даде три пѣти по много представитѣли, отъ колкото давало преди двѣ столѣтия. Това нововвеждане можало е да бѣде чрезвичайно важно въ случай на общо, събрание, защото тогава то утвърждавало на третото съсловие рѣшителна побѣда въ числото на гласовѣтъ; но при системата на тритъ палати, двойното число на представителитъ нѣмало никакво значение, и третото съсловие оставало съвършено безсилно въ борбата съ легалната оппозиция на духовенството и дворянството.

На 5 май 1789 год., кралятъ отворилъ въ Версаль засѣданието на господарственнитъ чиновне; той държалъ рѣчь; послѣ него говорилъ хранителтъ на голѣмия печатъ, Барантенъ, и най послѣ, финансовия министръ Неккеръ; въ всичкитъ тѣзи рѣчи имало много добродушие, много благи желанія и много внушителни съвѣти; но за най важния въпросъ а именно, какъ да засѣдаватъ господарственнитъ чиновне не било казано нито дума. Неккеръ говорилъ три часа и ся отличилъ съ това че тържественно излъгалъ предъ представителитъ на нацията, относително положението на финансийтъ; той показалъ годишенъ дефицитъ отъ 55 милиона, когато отъ събранието на нотобилитъ обществото постоянно слушало за дефицитъ 120 или 140 милиона. Лъжата на Неккеръ му дала въз-